(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2003/577/RIA

af 22. juli 2003

om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Den Franske Republik, Kongeriget Sverige og Kongeriget Belgien [1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd støttede på mødet den 15. og 16. oktober 1999 i Tammerfors princippet om gensidig anerkendelse, der bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område.

(2) Princippet om gensidig anerkendelse bør også gælde kendelser, der afsiges under straffesagens forberedelse, især når de giver de kompetente judicielle myndigheder mulighed for hurtigt at sikre bevismateriale og beslaglægge formuegoder, der let kan flyttes.

(3) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program med foranstaltninger til gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, som gav første prioritet (foranstaltning 6 og 7) til vedtagelse af et instrument, der anvender princippet om gensidig anerkendelse på indefrysning af bevismateriale og formuegoder.

(4) Et samarbejde mellem medlemsstaterne på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og umiddelbar fuldbyrdelse af retsafgørelser forudsætter, at der er tillid til, at de afgørelser, der skal anerkendes og fuldbyrdes, altid vil blive truffet i overensstemmelse med principperne om legalitet, subsidiaritet og proportionalitet.

(5) De rettigheder, som tilkommer en berørt part eller godtroende tredjemand, bør sikres.

(6) Denne rammeafgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i artikel 6 i traktaten og afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig kapitel VI. Intet i denne rammeafgørelse kan fortolkes som et forbud mod at nægte at indefryse formuegoder, for hvilke der er afsagt en indefrysningskendelse, hvis der er grund til at formode, at indefrysningskendelsen er afsagt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.

Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige bestemmelser om ret til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Formål

Formålet med denne rammeafgørelse er at fastsætte regler, hvorefter en medlemsstat skal anerkende og på sit område fuldbyrde en indefrysningskendelse afsagt af en judiciel myndighed i en anden medlemsstat i forbindelse med en straffesag. Den indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er knæsat ved artikel 6 i traktaten.

Artikel 2

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

a) »udstedelsesstat«: den medlemsstat, i hvilken en judiciel myndighed som defineret i udstedelsesstatens nationale ret har afsagt, godkendt eller på anden vis bekræftet en indefrysningskendelse i forbindelse med en straffesag

[1] EFT C 75 af 7.3.2001, s. 3.
[2] Udtalelse af 11.6.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

b) »fuldbyrdelsesstat«: den medlemsstat, på hvis område formuegoderne eller bevismaterialet befinder sig

c) »indefrysningskendelse«: enhver foranstaltning, der er truffet af en kompetent judiciel myndighed i udstedelsesstaten med henblik på midlertidigt at forhindre enhver destruktion, ændring, flytning, overførsel eller afhændelse af formuegoder, der kan konfiskeres, eller bevismateriale

d) »formuegoder«: formuegoder af enhver art, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder, samt juridiske dokumenter og papirer, der beviser adkomst til eller rettigheder over sådanne formuegoder, når de pågældende formuegoder af den kompetente judicielle myndighed i udstedelsesstaten anses for:

— at være udbyttet af en af de i artikel 3 omhandlede lovovertrædelser eller et aktiv, der helt eller delvis svarer til værdien af et sådant udbytte, eller

— at være redskaber eller genstande anvendt i forbindelse med en sådan lovovertrædelse

e) »bevismateriale«: genstande, dokumenter eller data, der kan fremlægges som bevis ved strafferetlig forfølgning af en af de i artikel 3 omhandlede lovovertrædelser.

Artikel 3

Lovovertrædelser

1. Denne rammeafgørelse finder anvendelse på indefrysningskendelser, der afsiges med henblik på:

a) sikring af bevismateriale, eller

b) efterfølgende konfiskation af formuegoder.

2. Følgende lovovertrædelser, som defineret i udstedelsesstatens ret, og som i udstedelsesstaten straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år, underkastes ikke kontrol af dobbelt strafbarhed:

— deltagelse i en kriminel organisation

— terrorisme

— menneskehandel

— seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

— ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

— ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer

— bestikkelse

— svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, som omhandlet i konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

— hvidvaskning af udbyttet fra strafbare forhold

— falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen

— edb-kriminalitet

— miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter

— menneskesmugling

— forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

— ulovlig handel med menneskevæv og -organer

— bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning

— racisme og fremmedhad

— organiseret eller væbnet tyveri

— ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande

— bedrageri

— afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning

— efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter

— forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med sådanne

— forfalskning af betalingsmidler

— ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer

— ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer

— handel med stjålne motorkøretøjer

— voldtægt

— brandstiftelse

— strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed

— skibs- eller flykapring

— sabotage.

3. Rådet kan til enhver tid med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i artikel 39, stk. 1, i traktaten beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser på listen i stk. 2. Rådet overvejer i lyset af den rapport, som Kommissionen forelægger det i medfør af artikel 14 i nærværende rammeafgørelse, om listen skal udvides eller ændres.

4. I andre end de i stk. 2 nævnte tilfælde kan fuldbyrdelsesstaten lade anerkendelse og fuldbyrdelse af en indefrysningskendelse, der er afsagt i medfør af stk. 1, litra a), være betinget af, at de forhold, der ligger til grund for kendelsen, udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af dette efter udstedelsesstatens lovgivning.

I andre end de i stk. 2 nævnte tilfælde kan fuldbyrdelsesstaten lade anerkendelse og fuldbyrdelse af en indefrysningskendelse, der er afsagt i medfør af stk. 1, litra b), være betinget af, at de forhold, der ligger til grund for kendelsen, udgør en lovovertrædelse, som efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning tillader en sådan indefrysning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af dette efter udstedelsesstatens lovgivning.

AFSNIT II

PROCEDURE FOR FULDBYRDELSE AF INDEFRYSNINGSKENDELSER

Artikel 4

Fremsendelse af indefrysningskendelser

1. En indefrysningskendelse som defineret i denne rammeafgørelse fremsendes af den judicielle myndighed, der har afsagt den, sammen med den i artikel 9 omhandlede attest direkte til den judicielle myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den, ved hjælp af ethvert middel, som kan frembringe skriftlig dokumentation på en måde, der tillader fuldbyrdelsesstaten at fastslå ægtheden.

2. Det Forenede Kongerige og Irland kan inden den i artikel 14, stk. 1, nævnte dato fremsætte en erklæring om, at indefrysningskendelsen samt attesten skal fremsendes gennem en central myndighed eller centrale myndigheder, som de specificerer i erklæringen. En sådan erklæring kan til enhver tid ændres ved hjælp af en ny erklæring eller trækkes tilbage. Enhver erklæring eller notifikation om tilbagetrækning skal deponeres i Generalsekretariatet for Rådet og meddeles Kommissionen. Disse medlemsstater kan til enhver tid ved hjælp af en yderligere erklæring begrænse en sådan erklærings rækkevidde med henblik på at give stk. 1 større virkning. Dette bliver obligatorisk, når bestemmelserne om gensidig retshjælp i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen får virkning for dem.

3. Hvis den judicielle myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde kendelsen, ikke er udstedelsesstatens judicielle myndighed bekendt, foretager denne alle nødvendige undersøgelser, herunder via kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk ([1]), for at fremskaffe oplysningerne fra fuldbyrdelsesstaten.

4. Når den judicielle myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som modtager en indefrysningskendelse, ikke har kompetence til at anerkende den og træffe de nødvendige foranstaltninger til at fuldbyrde den, fremsender den på embeds vegne indefrysningskendelsen til den judicielle myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den, og underretter den judicielle myndighed i udstedelsesstaten, som har afsagt kendelsen, herom.

([1]) Rådets fælles aktion 98/428/RIA af 29. juni 1998 om oprettelse af et europæisk retligt netværk (EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4).

Artikel 5

Anerkendelse og øjeblikkelig fuldbyrdelse

1. Fuldbyrdelsesstatens kompetente judicielle myndigheder anerkender uden yderligere formaliteter en indefrysningskendelse, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 4, og træffer omgående de nødvendige foranstaltninger med henblik på øjeblikkeligt at fuldbyrde den på samme måde, som hvis der havde været tale om en indefrysningskendelse, der var afsagt af fuldbyrdelsesstaten, medmindre den pågældende myndighed beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 7 omhandlede grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse eller en af de i artikel 8 omhandlede grunde til udsættelse.

Når det er nødvendigt af hensyn til det indsamlede bevismateriales gyldighed og under forudsætning af, at sådanne formelle krav og procedurer ikke er i modstrid med de grundlæggende principper i fuldbyrdelsesstatens ret, skal den judicielle myndighed i fuldbyrdelsesstaten ligeledes i forbindelse med fuldbyrdelsen af indefrysningskendelsen overholde de formelle krav og procedurer, som den kompetente judicielle myndighed i udstedelsesstaten udtrykkeligt angiver.

Der redegøres omgående for fuldbyrdelsen af indefrysningskendelsen over for udstedelsesstatens kompetente myndighed ved hjælp af ethvert middel, som kan frembringe skriftlig dokumentation.

2. Eventuelle yderligere tvangsmidler, som indefrysningskendelsen nødvendiggør, tages i brug i overensstemmelse med de procedureregler, der anvendes i fuldbyrdelsesstaten.

3. De kompetente judicielle myndigheder i fuldbyrdelsesstaten skal træffe afgørelse om indefrysningskendelsen og meddele denne afgørelse snarest muligt og, om praktisk muligt, inden for 24 timer efter modtagelse af indefrysningskendelsen.

Artikel 6

Indefrysningens varighed

1. Indefrysningen af formuegoderne opretholdes i fuldbyrdelsesstaten, indtil denne har taget endelig stilling til en anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra a) eller b).

2. Fuldbyrdelsesstaten kan dog i overensstemmelse med sin lovgivning og praksis efter høring af udstedelsesstaten opstille betingelser, der er afpasset efter sagens omstændigheder, med henblik på at begrænse indefrysningsforanstaltningens varighed. Hvis fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med disse betingelser påtænker at ophæve foranstaltningen, underretter den udstedelsesstaten herom og giver denne mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger.

3. Udstedelsesstatens judicielle myndigheder skal omgående underrette fuldbyrdelsesstatens judicielle myndigheder om ophævelsen af indefrysningskendelsen. I så fald er det fuldbyrdelsesstatens ansvar at ophæve foranstaltningen så hurtigt som muligt.

Artikel 7

Grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse

1. Fuldbyrdelsesstatens kompetente judicielle myndigheder må kun afslå at anerkende eller fuldbyrde indefrysningskendelsen

a) hvis den i artikel 9 omhandlede attest ikke foreligger, er mangelfuldt udfærdiget eller er i åbenlys uoverensstemmelse med indefrysningskendelsen

b) hvis der i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning foreligger en immunitet eller et privilegium, der gør det umuligt at fuldbyrde indefrysningskendelsen

c) hvis det umiddelbart af oplysningerne i attesten fremgår, at ydelse af retshjælp i henhold til artikel 10 i forbindelse med den lovovertrædelse, der ligger til grund for indefrysningskendelsen, strider mod ne bis in idem-princippet

d) hvis det forhold, der ligger til grund for en indefrysningskendelse i et af de tilfælde, der er nævnt i artikel 3, stk. 4, ikke udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdelseslandets lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel må fuldbyrdelse af en indefrysningskendelse dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdelseslandets lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme type regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelseslandets lovgivning.

2. I det i stk. 1, litra a), omhandlede tilfælde kan den kompetente judicielle myndighed

a) fastsætte en frist, inden for hvilken attesten skal foreligge eller foreligge i komplet eller rettet tilstand, eller

b) acceptere et tilsvarende dokument, eller

c) give den udstedende judicielle myndighed dispensation, hvis den mener at være tilstrækkeligt informeret.

3. Et afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse skal besluttes omgående og omgående meddeles udstedelsesstatens kompetente judicielle myndigheder ved hjælp af ethvert middel, som kan frembringe skriftlig dokumentation.

4. Hvis det i praksis viser sig umuligt at fuldbyrde indefrysningskendelsen, fordi formuegoderne eller bevismaterialet er forsvundet, er blevet destrueret eller ikke findes på det i attesten angivne sted, eller fordi det ikke, selv efter høring af udstedelsesstaten, er angivet tilstrækkeligt præcist, hvor formuegoderne eller bevismaterialet befinder sig, underrettes udstedelsesstatens kompetente judicielle myndigheder ligeledes omgående.

Artikel 8

Grunde til at udsætte fuldbyrdelsen

1. Fuldbyrdelsesstatens judicielle myndighed kan udsætte fuldbyrdelsen af en indefrysningskendelse, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 4

a) indtil et tidspunkt, som den finder passende, hvis fuldbyrdelsen kan skade en igangværende strafferetlig efterforskning

b) indtil ophævelse af en eventuel allerede afsagt kendelse i forbindelse med en straffesag, der har medført indefrysning af de pågældende formuegoder eller det pågældende bevismateriale

c) indtil ophævelse af en kendelse i forbindelse med en straffesag, der har medført indefrysning af formuegoder med henblik på efterfølgende konfiskation, hvor de pågældende formuegoder allerede er genstand for en kendelse, som er afsagt i forbindelse med andre retlige procedurer i fuldbyrdelsesstaten. Denne bestemmelse finder imidlertid kun anvendelse, når en sådan kendelse har fortrinsret frem for en efterfølgende national indefrysningskendelse i forbindelse med en straffesag i henhold til national ret.

2. Der redegøres omgående for udsættelsen af indefrysningskendelsens fuldbyrdelse, herunder for grundene til udsættelsen og om muligt for udsættelsens forventede varighed, over for udstedelsesstatens kompetente myndighed ved hjælp af ethvert middel, som kan frembringe skriftlig dokumentation.

3. Så snart grunden til udsættelsen er ophørt med at eksistere, træffer fuldbyrdelsesstatens judicielle myndighed omgående de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fuldbyrde indefrysningskendelsen og underretter udstedelsesstatens kompetente myndighed herom ved hjælp af ethvert middel, som kan frembringe skriftlig dokumentation.

4. Fuldbyrdelsesstatens judicielle myndighed underretter udstedelsesstatens judicielle myndighed om enhver anden begrænsende foranstaltning, som de pågældende formuegoder måtte blive underlagt.

Artikel 9

Attest

1. Den kompetente judicielle myndighed i udstedelsesstaten, der har beordret foranstaltningen, undertegner attesten på den i bilaget angivne standardformular og bekræfter, at oplysningerne er korrekte.

2. Attesten oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten.

3. Enhver medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller på et senere tidspunkt i en erklæring, der deponeres i Generalsekretariatet for Rådet, angive, at den accepterer en oversættelse til et eller flere andre af de officielle sprog, der anvendes af De Europæiske Fællesskabers institutioner.

Artikel 10

Efterfølgende behandling af de indefrosne formuegoder

1. Den i artikel 4 omhandlede fremsendelse

a) ledsages af en anmodning om overførsel af bevismaterialet til udstedelsesstaten

eller

b) ledsages af en anmodning om konfiskation med henblik på enten fuldbyrdelse af en konfiskationskendelse, der er afsagt i udstedelsesstaten, eller konfiskation i fuldbyrdelsesstaten og efterfølgende fuldbyrdelse af en sådan eventuel kendelse

eller

c) indeholder en instruks i attesten om, at formuegoderne skal forblive i fuldbyrdelsesstaten, indtil der foreligger en anmodning efter litra a) eller b). Udstedelsesstaten skal i attesten angive den (anslåede) dato for en sådan anmodnings fremsendelse. Artikel 6, stk. 2, finder anvendelse.

2. De i stk. 1, litra a) og b), omhandlede anmodninger fremsendes af udstedelsesstaten og behandles af fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med de gældende regler for gensidig retshjælp i straffesager og de gældende regler for internationalt samarbejde om konfiskation.

3. Uanset reglerne for gensidig retshjælp i stk. 2 må fuldbyrdelsesstaten imidlertid ikke begrunde et afslag på anmodninger som nævnt i stk. 1, litra a), med, at der ikke er dobbelt strafbarhed, hvis disse anmodninger vedrører de i artikel 3, stk. 2, omhandlede lovovertrædelser, og disse lovovertrædelser medfører mindst tre års frihedsstraf i udstedelsesstaten.

Artikel 11

Retsmidler

1. Medlemsstaterne indfører de nødvendige ordninger for at sikre, at alle interesserede parter, herunder tredjemand i god tro, råder over retsmidler uden opsættende virkning i forbindelse med en indefrysningskendelse, der fuldbyrdes i medfør af artikel 5, med henblik på at beskytte deres legitime interesser; appellen indgives for en domstol i udstedelsesstaten eller fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den pågældende stats nationale ret.

2. De vægtige grunde for afsigelse af indefrysningskendelsen kan kun anfægtes ved appel for en domstol i udstedelsesstaten.

3. Hvis appellen indgives i fuldbyrdelsesstaten, orienteres den judicielle myndighed i udstedelsesstaten herom og om appellens anbringender, så den kan fremlægge de argumenter, den finder nødvendige. Den orienteres om appellens udfald.

4. Udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre det lettere at indgive en appel som omhandlet i stk. 1, navnlig ved at give de berørte parter de relevante oplysninger.

5. Udstedelsesstaten sikrer, at eventuelle frister for indgivelse af den i stk. 1 omhandlede appel anvendes på en måde, der garanterer interesserede parter adgang til effektive retsmidler.

Artikel 12

Refusion

1. Hvis fuldbyrdelsesstaten i henhold til sin lovgivning er ansvarlig for skade, der er forvoldt en af de i artikel 11 omhandlede parter i forbindelse med fuldbyrdelse af en indefrysningskendelse, der er fremsendt til den i medfør af artikel 4, refunderer udstedelsesstaten fuldbyrdelsesstaten de beløb, denne har ydet i erstatning i henhold til dette ansvar til nævnte part, med mindre og i det omfang skaden eller en del af skaden udelukkende skyldes fuldbyrdelsesstatens handlemåde, jf. dog artikel 11, stk. 2.

2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes nationale ret vedrørende fysiske eller juridiske personers krav om skadeserstatning.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Geografisk anvendelsesområde

Denne rammeafgørelse gælder også for Gibraltar.

Artikel 14

Iværksættelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 2. august 2005.

2. Medlemsstaterne meddeler inden samme tidspunkt Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund af en rapport udarbejdet ud fra disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen vurderer Rådet inden den 2. august 2006, i hvilket omfang medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse.

3. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne og Kommissionen om de erklæringer, der fremsættes i medfør af artikel 9, stk. 3.

Artikel 15

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Rådets vegne

G. ALEMANNO

Formand

BILAG

ATTEST, JF. ARTIKEL 9

a) Den judicielle myndighed, der har afsagt indefrysningskendelsen:

Officiel betegnelse: .....

.....

Navnet på dennes repræsentant: .....

Funktion (titel/stilling): .....

Sagsnummer: .....

Adresse: .....

.....

Tlf.: (landekode) (lokalt områdenummer) (...) .....

Telefax: (landekode) (lokalt områdenummer) (...) .....

E-post: .....

De sprog, på hvilke det er muligt at kommunikere med den udstedende judicielle myndighed: .....

.....

Navn og adresse mv. på den person, der skal kontaktes, herunder kommunikationssprog, såfremt det er nødvendigt med yderligere oplysninger om fuldbyrdelse af kendelsen, eller med henblik på den praktiske tilrettelæggelse af overførslen af bevismaterialet (hvis det er relevant): .....

.....

.....

b) Den kompetente myndighed for fuldbyrdelsen af indefrysningskendelsen i den stat, hvor kendelsen er afsagt, såfremt denne myndighed ikke er den samme som den, der er anført i litra a):

Officiel betegnelse: .....

.....

Navnet på dennes repræsentant: .....

Funktion (titel/stilling): .....

Sagsnummer: .....

Adresse: .....

.....

Tlf.: (landekode) (lokalt områdenummer) (...) .....

Telefax: (landekode) (lokalt områdenummer) (...) .....

E-post: .....

De sprog, på hvilke det er muligt at kommunikere med den kompetente myndighed for fuldbyrdelsen: .....

.....

Navn og adresse mv. på den person, der skal kontaktes, herunder kommunikationssprog, såfremt det er nødvendigt med yderligere oplysninger om fuldbyrdelse af kendelsen, eller med henblik på den praktiske tilrettelæggelse af overførslen af bevismaterialet (hvis det er relevant): .....

.....

c) Udfyldes både litra a) og b), udfyldes ligeledes nærværende litra for at angive, hvilken af de to myndigheder der skal kontaktes, eller om de begge skal kontaktes .....

☐ Den myndighed, der er anført i litra a)

☐ Den myndighed, der er anført i litra b)

d) Såfremt der er udpeget en central myndighed til varetagelse af overførslen og den administrative modtagelse af indefrysningskendelser (gælder kun for Irland og Det Forenede Kongerige):

Navnet på den centrale myndighed: .....

.....

Kontaktperson, hvis en sådan findes (titel/stilling og navn): .....

.....

Adresse: .....

.....

Sagsnummer: .....

Tlf.: (landekode) (lokalt områdenummer) .....

Telefax: (landekode) (lokalt områdenummer) .....

E-post: .....

e) Indefrysningskendelsen:

1. Dato og eventuelt sagsnummer

2. Formålet med kendelsen

2.1. Efterfølgende konfiskation

2.2. Sikring af bevismateriale

3. Beskrivelse af de formalia og procedurer, der skal overholdes ved fuldbyrdelsen af en indefrysningskendelse om bevismateriale (hvis det er relevant)

f) Oplysninger om de formuegoder eller det bevismateriale i fuldbyrdelsesstaten, der er omhandlet i indefrysningskendelsen:

Beskrivelse af formuegoderne eller bevismaterialet og lokalisering:

1. a) Præcis beskrivelse af formuegoderne og, hvis det er relevant, det maksimale beløb, der søges inddrevet (hvis et sådant maksimalt beløb er fastsat, og det drejer sig om indefrysning af værdien af udbytte)

   b) Præcis angivelse af bevismaterialet

2. Præcis angivelse af, hvor formuegoderne eller bevismaterialet befinder sig (hvis stedet er ukendt, det seneste kendte sted)

3. Angivelse af den part, der har formuegoderne eller bevismaterialet i sin varetægt, eller den kendte faktiske ejer heraf, hvis denne ikke er identisk med den person, der er mistænkt eller dømt for lovovertrædelsen (alt efter gældende lov i den stat, hvor kendelsen er afsagt)

   .....

   .....

g) Oplysninger om den/de fysiske (1) eller juridiske (2) person(er), der er mistænkt eller dømt for lovovertrædelsen (alt efter gældende lov i den stat, hvor kendelsen er afsagt) eller/og den/de person(er), som kendelsen om indefrysning vedrører (hvis de foreligger):

1. Fysiske personer

Efternavn: .....

Fornavn(e): .....

Eventuelt pigenavn: .....

Eventuelt kaldenavn: .....

Køn: .....

Nationalitet: .....

Fødselsdato: .....

Fødested: .....

Bopæl og/eller kendt adresse. Hvis adressen er ukendt, anføres den sidst kendte: .....

.....

Sprog, som vedkommende forstår (hvis dette vides): .....

.....

2. Juridiske personer

Navn: .....

Kategori: .....

Registreringsnummer: .....

Officielt hjemsted: .....

.....

h) Foranstaltninger, som fuldbyrdelsesstaten skal træffe efter fuldbyrdelse af indefrysningskendelsen:

Konfiskation

1.1. Formuegoderne bevares i fuldbyrdelsesstaten med henblik på senere konfiskation

1.1.1. Vedlagt følger anmodning om fuldbyrdelse af en konfiskationskendelse, der er afsagt i udstedelsesstaten den ..... (dato)

1.1.2. Vedlagt følger anmodning om konfiskation i fuldbyrdelsesstaten og efterfølgende fuldbyrdelse af kendelsen

1.1.3. Forventet dato for forelæggelse af den i 1.1.1 eller 1.1.2 nævnte anmodning

eller

Sikring af bevismateriale

2.1. Formuegoderne skal overføres til udstedelsesstaten med henblik på anvendelse som bevismateriale

2.1.1. Vedlagt følger en anmodning om overførsel

eller

2.2. Formuegoderne skal forblive i fuldbyrdelsesstaten med henblik på efterfølgende anvendelse som bevismateriale i udstedelsesstaten

2.2.2. Forventet dato for forelæggelse af den i 2.1.1 nævnte anmodning .....

i) Lovovertrædelser:

Beskrivelse af begrundelsen for kendelsen samt en kort fremstilling af de faktiske omstændigheder, som de foreligger for den judicielle myndighed, der har afsagt kendelsen og udstedt attesten:

.....

.....

.....

Lovovertrædelsens eller lovovertrædelsernes karakter og retlige beskrivelse samt den relevante retsforskrift/lov på grundlag af hvilken indefrysningskendelsen blev afsagt:

.....

.....

.....

.....

1. Har ovennævnte lovovertrædelse(r) forbindelse til en eller flere af følgende strafbare handlinger, markeres dette, for så vidt sådanne handlinger i udstedelsesstaten kan medføre frihedsstraf på mindst tre år:
   - ☐ deltagelse i en kriminel organisation
   - ☐ terrorisme
   - ☐ menneskehandel
   - ☐ seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
   - ☐ ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
   - ☐ ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
   - ☐ bestikkelse
   - ☐ svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, som omhandlet i konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
   - ☐ hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
   - ☐ falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
   - ☐ edb-kriminalitet
   - ☐ miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
   - ☐ menneskesmugling
   - ☐ forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
   - ☐ ulovlig handel med menneskevæv og -organer
   - ☐ bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
   - ☐ racisme og fremmedhad
   - ☐ organiseret eller væbnet røveri
   - ☐ ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
   - ☐ bedrageri
   - ☐ afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
   - ☐ efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
   - ☐ forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med sådanne
   - ☐ forfalskning af betalingsmidler
   - ☐ ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
   - ☐ ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
   - ☐ handel med stjålne motorkøretøjer
   - ☐ voldtægt
   - ☐ brandstiftelse
   - ☐ strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
   - ☐ skibs- eller flykapring
   - ☐ sabotage

2. Detaljeret beskrivelse af den eller de begåede overtrædelser, der ikke hører ind under lovovertrædelserne i punkt 1:

   .....

   .....

   .....

j) Parternes mulige retsmidler mod kendelsen i udstedelsesstaten, herunder bona fida tredjemand:

Beskrivelse af retsmidlerne, herunder hvilke skridt der er nødvendige

Domstol, for hvilken sagen kan indbringes

Oplysninger om hvem, der kan indbringe sagen

Kærefristen

Myndighed i udstedelsesstaten, der kan give yderligere oplysninger om procedurerne for kære af kendelsen i udstedelsesstaten og om, hvorvidt retshjælp og oversættelse står til rådighed:

Navn:

Kontaktperson (hvis det er relevant): .....

Adresse: .....

Tlf.: (landekode) (lokalt områdenummer) .....

Telefax: (landekode) (lokalt områdenummer) .....

E-post: .....

k) Andre forhold af relevans for sagen (fakultative oplysninger): .....

.....

.....

l) Kendelsen er vedlagt denne attest.

Den udstedende judicielle myndigheds og/eller dennes repræsentants underskrift, der bekræfter, at attestens indhold er korrekt:

.....

Navn: .....

Funktion (titel/stilling): .....

Dato: .....

Officielt stempel (hvis et sådant findes)